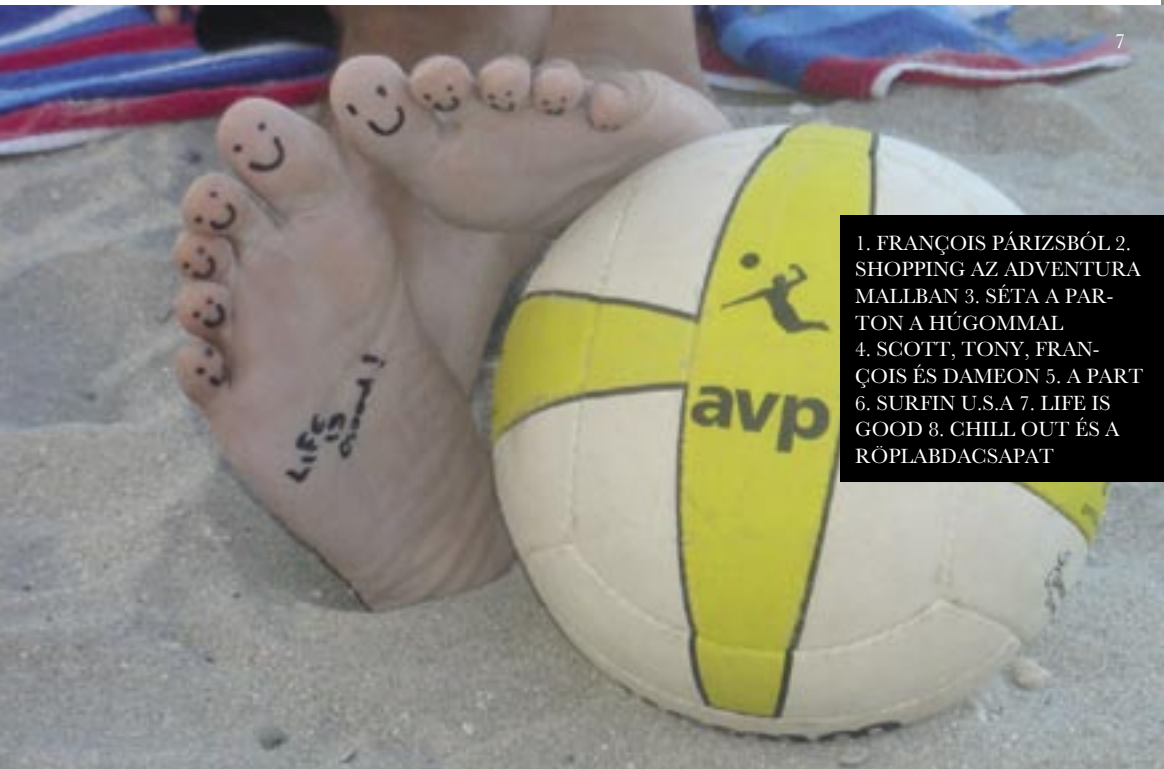

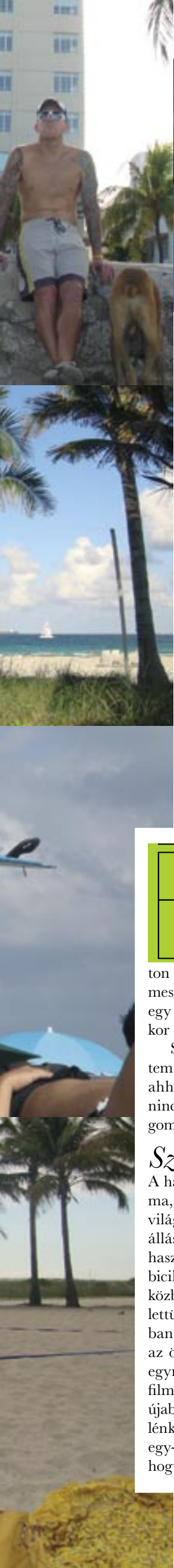

EGY FALAT A PARADICSOMBÓL

1. FRANÇOIS PÁRIZSBÓL 2. SHOPPING AZ ADVENTURA MALLBAN 3. SÉTA A PARTON A HÜGOMMAL 4. SCOTT, TONY, FRANÇOIS ÉS DAMEON 5. A PART 6. SURFIN U.S.A 7. LIFE IS GOOD 8. CHILL OUT ÉS A RÓPLABDACSAPAT

BALRÓL: WILLIVEL
A TAPAS BÁRBAN,
TONYVAL A WHITE
PARTYN, MARK-
KAL A KARAOKE
BÁRBAN

Pálmafák, rendőrautós üldözés és George Clooney – alig szálltunk le a repülőgépről Miamiában, máris számtalan meglepetésben volt részünk. De nem is számítottunk másra, hiszen egy strandröplabda-kolóniához érkezünk látogatóba. Két hét az élet napos oldalán, South Beachen.

vekkkel ezelőtt az interneten ismerkedtem meg Miami strandröplabdagurujával, Willivel. Egy közösségi portálon a kedvenc sportjaim között említettem ezt a sportágat, ő pedig épp Budapestre készült látogatóba. Írt egy e-mailet, amiben arról érdeklődött, hol tudna játszani, ha ide érkezik. Nemcsak a pályát mutattam meg neki, de körbekalauzoltam a városban is. Miközben a forró aszfalton ballagtunk a Hősök tere és a Bazilika között, ő a South Beach-i életéről mesélt nekem. Látni leplezetlen irigységemet, csak annyit mondott: vegyél egy repülőjegyet! Többen is laknak nálam, bármikor meglátogathatsz, amikor és akivel csak akarsz.

Sokáig azt hittem, sosem jutok el az álmok földjére. De miután elvesztetem a Szerelmemet, úgy éreztem, egy időre ki kell lépnem a hétköznapokból ahhoz, hogy folytatni tudjam az életemet. És mivel úgy gondolom, az életben nincsenek véletlenek, hosszas előkészület és szervezés után elindultam a hűgömmel, hogy felfedezzünk egy számunkra ismeretlen világot.

Szép remények?

A házigazdánk, Willie jött ki értünk a reptérre, és a ház felé haladva, a klíma, a pálmák és a környezet láttán már tudtuk, hogy egy egészen más világba csöppentünk, amit később minden egyes perc igazolt. Mivel az átállítás miatt ébren kellett maradnunk, és a nyaralás minden percét ki akartuk használni, azonnal el is indultunk, hogy kicsit körbenézzünk. Kaptunk két biciklit, és a sétálóutcán keresztül elindultunk a tengerpartra. Bár tekerés közben nem olyan egyszerű nézelődni, mégis percek alatt ezernyi élménnyel lettünk gazdagabbak: az egyik pillanatban egy férfi talpig feszülő overallban, magassarkúban üvöltözik melletted, a másikban bicikkel, egy kakással az ólében száguld el valaki, a harmadikban modellalkatú férfiak ölelgetik egymást egy étterem teraszán. A partra érve pedig eltereltek bennünket egy filmforgatás miatt, ahol – később kiderült – George Clooney forgatta a legújabb filmjét, a következő sarkon szirénázó rendőrautók robbantak be mellénk és fogtak el, majd tuszkoltak be egy embert a kocsiába. Bárhová néztünk, egy-egy filmjelenet elevenedett meg... és ez még csak az első nap volt. Csoda, hogy izgatottan vártuk, mit hoz a holnap?

Játék határok nélkül

Másnap az első dolgunk az volt, hogy kifeküdtünk a tengerpartra. Egyrészt, hogy élvezzük a floridai napfényt, másrészt muszáj volt felszednünk egy kis színt magunkra, mert igencsak kilógtunk a sorból, nemcsak fehér habtestünk miatt, de azért is, mert a fényképezőgépünket úgy kattintgattuk, mintha kötelező lenne. A társaságban el is neveztek minket „the tourist”-nak! Hát igen, a társaság. Soha nem gondoltam volna ezelőtt, hogy lehet így is élni: munka után mindennap találkozunk a strandon, aztán addig strandröplabdáznak, amíg csak bírnak. És hogy ne legyen olyan unalmas, mindig van náluk egy tucat vendég. Vagyis... turista.

Általában négy körül kezdenek szállingózni az emberek, hogy elindulhasson a játék. Aznap elsőként Willie vetett árnyékot a lepedőnkre, aki az egyik fő szervezője a strandröplabda-rendezvényeknek. Később megérkeztek a többiek is, elsősorban nem a helyi erőket képviselve, hanem Spanyolországból, Franciaországból, Németországból, azaz európai régiókból.

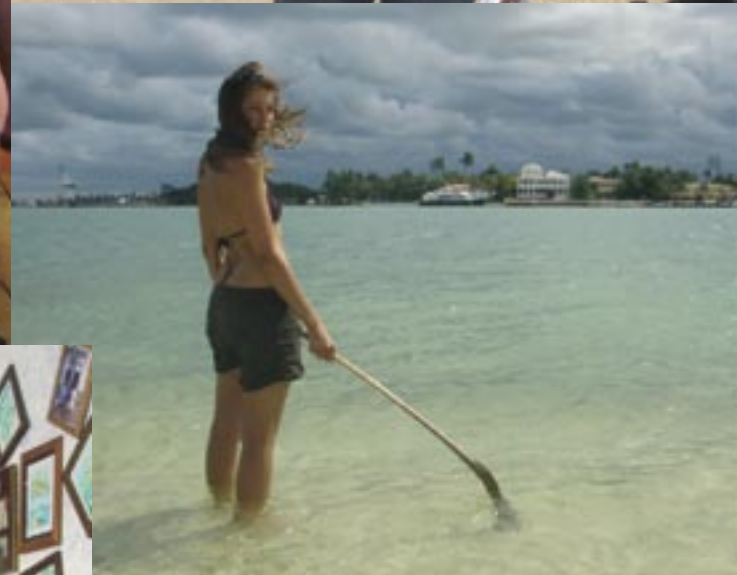
Willie azt mondta, hogy a magyarok az ő végzetei, mert valamilyen úton-módon mindig megtalálják őt – és valóban, majd' mindennap találkozunk valakivel Debrecenből, Pestről vagy Szegedről. De nemcsak ők, hanem mindenki nagyon közvetlen volt velünk már az első találkozásakor. Egyből be is dobtak minket a mélyvízbe, és elkezdtünk játszani. Akiknek várniuk kellett, a pálmák árnyékában figyelték a többieket és „chill out”-oltak, beszélgettek, zenét hallgattak. Az ilyen szünetekben legalább nekünk is volt időnk kicsit ismerkedni.

Hakuna matata

Mindenkit kikérdeztünk: mivel foglalkozik és mennyire könnyű elhelyezkedni és boldogulni? A válasz általában mindenre pozitív volt: valahogy mindig lesz és sokan segítenek... A barátok közt volt egy négy évvel ezelőtti Abercrombie-modell, Mark, aki ugyan keményen dolgozik, és valószínűleg nem is kereshet rosszul, mégis minden este egy óriásbőrönddel vándorol, és mindig más kanapéján ágyaz meg, ami itt szinte természetes. Az egyik lány, Mia egy modellügynökségnél booker, a párja szintén elismert modell. De nem mindenki a glamúrvilágból érkezett: van, aki építkezéseken felügyelő, más fémekkel kereskedik, egyikük webdizájnner. Mellesleg mindannyian azt mondták: mindegy, milyen területen dolgozol, ha közvetlen vagy és talpraesett, akkor boldogulni fogsz. A legtöbb ember tehát vagy tanul, vagy olyan munkája van, hogy mindig máshol éri a hajnal. A csapat tagjai mégis egy nagy családot alkotnak, mindenben segítenek egymásnak, és megosztják egymással mindenüket. Állítólag mindez a helyiekre kevésbé igaz, de erről nem tudok nyilatkozni...

Barbecue amerikai módra

A második napunkon a délelőttöt nem napozással töltöttük, inkább szerkesztgettük a képeket, és folyamatosan küldtük haza a családnak és a barátoknak, hogy ők is kapjanak egy kis ízelítőt a paradicsomból. Azzal persze

mindketten tisztában voltunk, hogy sem a képek, sem a szavak nem tudják visszaadni azt az érzést, milyen Floridában megnézni egy naplementét. Az óceán, a part, a zsúfolt város – leírhatatlan, mesebeli élmény. Nem beszélve az életmódjukról! A spontaneitás mindig is lenyűgözött, és ha valakik, hát a strandröplabdázók tényleg nem terveznek előre. Egy délután, már a pályánál chillelve, egyszer csak arra lettünk figyelmesek, hogy mindenki készül az esti barbecue-partira Willinél, és mi mit sem tudunk róla. Gyorsan meg is kérdeztem, mire fel ez a hirtelen döntés, talán történt valami? Egyáltalán honnan fogják tudni az emberek, hogy eljöhetnek-e vagy sem? Willie tágra nyílt szemmel magyarázta: csak úgy, öt perccel ezelőtt találta ki az egészet. Amiatt pedig ne aggódjunk, hogy túl kevesen vagy túl sokan lesznek – a parton is vannak iratlan szabályok, mindenki pontosan tisztában van azzal, hogy a meghívottak közt van-e vagy sem.

Igy a meccs után hazaérve mi Willivel azonnal elindultunk bevásárolni – persze nem hagyományos úton, hanem minicsónakkal. A lakásunk erkélye mellett ugyanis egy csatorna vezetett az óceánba, és csak át kellett eveznünk, hogy megvehessük a szükséges partikellékeket. Az este épp olyan volt, amilyennek elképzeltük: gitározás helyett a francia François trombitált, miközben a többiek sörrel a kezükben felváltva drukkoltak kosárlabda- és jégkorongcsapatainknak.

Baywatch, luxus, karaoke

Másnap nagyon szelesnek ígérkezett az idő, amit mi sem bizonyított jobban, mint hogy a hullámok és a láthatatlan homokpadok miatt a vízimentők síppal a szájukban egyfolytában integettek és üvöltöztek a turistáknak. Sok embert ez egyáltalán nem riasztott el a fürdözéstől. Egymás után hozták ki a figyelmetlen férfiakat, nőket és gyerekeket az óriáshullámokból – mintha a Baywatchba csöppentünk volna.

Hogy kipihenjük a vihar okozta fáradalmakat, aznap este egy óriás amerikai kocsival – többen a platón utazva – átmentünk egy karaokebárba. Újabb hihetetlen felismerés: itt mindenkinek nagyon jó hangja van. Minden hezitálás nélkül, egymás után kérték a számokat a csapat tagjai, és teljes átéléssel adták elő a különböző dalokat. Egyáltalán nem törődtek azzal, hogy ki mit gondol róluk. Éjfél körül aztán elindultunk a híres-neves Rockbarba, ahová a ciprusi Tony révén soron kívül juthattunk be. Elképesztő látvány fogadott minket: mindenhol gyönyörű nők és férfiak, az emberek feje fölött foszforeszkáló italokat szolgáltak fel, a pulton igényes táncoslányok táncoltak, a kanapékon pedig – üldögélés helyett – cipő nélkül őrzöngtek az emberek! Mint kiderült, egy modellbuliba csöppentünk.

FENTRÓL: ZSÓFI BIRKÓZIK A KÓKUSSZAL, KÉSZÜL A SZERELMI ZÁLOGOM, ÓRÜLET AZ ISLAND OF ADVENTURE PARKBAN, A LAKATLAN SZIGET, OSZTRIGASZŰRCSÖLGETÉS A CASABLANCA ÉTTEREMBEN, JUDITH TAL A MIAMI INK BARBAN, A BAYWATCH TORONY

Vásárlás és vidámpark – adrenalinflash

Másnap a felhős időre és persze a szakmámra való tekintettel úgy döntöttünk, itt az ideje, hogy a valóságban is ellenőrizzük a híresen nagy miami ruhakínálatot. Az Adventura Mall bevásárlóközpontban kezdtünk, ahol a Macy's, Bloomingdale's, JcPenney részlegek mellett minden létező márka megtalálható. Egy stylist számára ez a második paradicsom. Egy egész nap sem lett volna elég, hogy tüzetesen megnézzünk minden üzletet, de nem is erőlködöttünk, inkább hazafelé megkértük Willit, hogy mutassa meg nekünk a gazdagok és szépek rezidenciáit. Láttam már csodás házakat, de ez az negyed elképesztő volt. Hatalmas kapubeállók, bámulatos növények, lenyűgöző stílusok és ízlések keveredése, bármerre néztünk! A következő estét is epedve vártuk, a Tiramisu étterembe volt asztalfoglalásunk, ahol a szökőkút lábánál nagy baráti társaságban ízlelgettük az olasz konyha finomságait, majd a Segafredo bárba sétáltunk. Ez a hangulatos kis hely népszerű állomás minden idelátogató fiatal útitervében. Tonymak köszönhetően nem a turistáknak ajánlott tömegdiszkók egyikében folytattuk az estét, hanem a Setben, ahol fáklyás táncosok és világszínvonalú dj-k szórakoztatták a közönséget. Az éjszaka kicsit hosszúra nyúlt, de nem sok időnk maradt pihenni, mert másnap reggel hatkor egy bérelt kisbusszal elindultunk Orlandóba, az Island of Adventure-be! Mivel a többiek csak hétfvégén nem dolgoztak, ezért szombaton mentünk, így rengetegen voltak. Többféle belépőt lehet venni: érdemes kicsit ráfizetni és soron kívül bejutni a különböző lélegzetelállító hullámvasutak valamelyikére. Egy egész magazin sem lenne elég, hogy részletesen beszámoljak a kalandról, a látvány, az élmény és az adrenalinflash a hullámvasúton... elképesztő volt!

A kalózok nem a rumot, a pálinkát szeretik

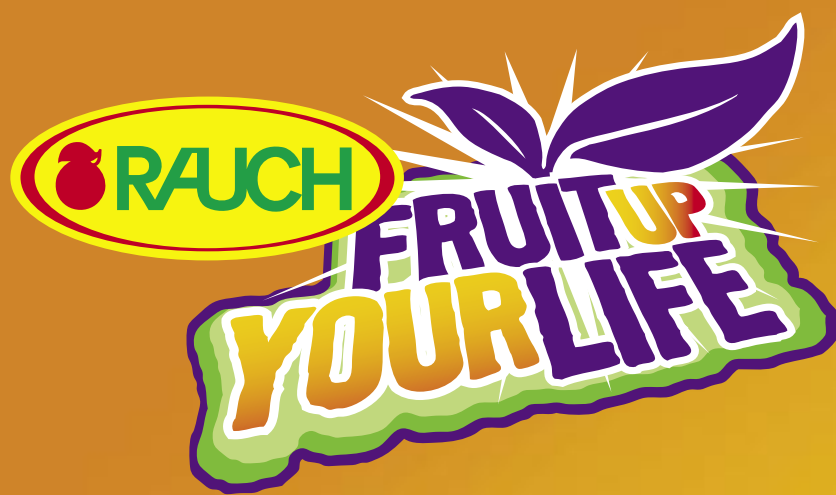
Másnap egészen másfajta kalandok és hullámok vártak minket. Mivel Gege, a magyar srác megszerelte a nyolcvanéves szomszéd bácsi motorcsónakját, ő később nagyon szívesen kölcsönadta nekünk. Először kihajóztunk a nyílt tengerre, ahol kétségek között, cápától félve, de megmártóztunk a vízben, majd az első utunk egy lakatlan szigetre vezetett. A hajót delfinek kísérték, és a szigetre érkezve megint filmbe illő környezet várt minket: pálmafák lógtak be az áttetsző óceánba, amit fehér homok szegélyezett. Miután kigyönyörködtünk magunkat, továbbindultunk. Hamarosan egy kalózhajónál kötöttünk ki. A kapitánynak Magyarországról egyből a pálinka jutott eszébe.

Később elmesélte, hogy a felesége és két kutya társaságában él a hajón, és éppen a jó szelet várják, hogy kihajózhassanak. Nekünk a motorcsónakkal sokkal könnyebb dolgunk volt. Mikor a korábban már megsodált rezidenciák mellett hajóztunk el, az egyik monster épületnél észrevettük, hogy spanyol munkások szedegetik a pálmafákról a kókuszot. Persze, hogy megkérdeztük, hogy kaphatunk-e mi is! Egyikük egy nagy bárdal azonnal bevágta nekünk a kemény külső réteget, majd a kezünkbe adta a friss gyümölcsöt. Fogyasszák egészséggel – mondta mosolyogva, mintha mi sem lenne természetesebb. A kókusz ellenére lassan kezdtünk megéhezni, ezért elindultunk Brickellbe, hogy a halászkok melletti kis részen találjunk egy helyet, ahol csilapíthatjuk az étvágyunkat. Egy kis helyi étteremben, a Casablancában a pincérek óriás mosollyal és elégedettséggel szolgálták fel a finomabbnál finomabb tengeri herkentyűket – látva maradt a szánk az élmények sokaságától. Mivel minden percet ki akartunk használni, hogy újabb csodát lássunk, ezért este is útra keltünk, hogy egy újabb helyet fedezzünk fel. Tony először egy lounge-os, vacsorázós helyre vitt minket a Hotel Astorba, ami csak egyig volt nyitva, ezért utána egy hip-hopos, funkys helyre mentünk a Mokaai-ba, ami nemcsak azért volt jó, mert Kim Kardashian videoklipjének a forgatásába botlottunk bele, hanem azért is, mert csak a kedvenc számainkat játszották. A legvarázslatosabb hely számomra azonban mégsem ez, hanem egy népszerű elit klub volt a Fountainebleau hotelben. Szebbnél szebb nők és férfiak érkeztek ide a legutolsó divatnak megfelelő ruhákban, Lamborghinik és a Ferrarik parkoltak a bejárat előtt.

Az utolsó napon következett be a végzetem. Már régóta vágytam egy tetoválásra, de sokáig nem fogalmazódott meg bennem, hogy mit is szeretnék. Mivel az élet kiszámíthatatlan, és úgy hozta a sors, hogy elveszítettem a Szerelmemet, ezért örök hűséget fogadva magamra tetováltattam a közös értékeink szimbólumait. A reptér felé menet kicsit szomorúan, de tele csodálatos emlékekkel vágtunk neki a hazaútnak. A repülőn úgy éreztük magunkat, mint akik végigálmodtak két hetet, és jutott nekik egy falat a paradicsomból.

GOIKE NÓRA

FOTO: GOIKE NÓRA ÉS GOIKE ZSÓFIA

Képzeld el életed legjobb nyarát...

1 hét 2 személy részére

FIAT Grande Punto Formula

I to party Sony Ericsson

...és valósítsd meg a Rauch IceT-vel!

Egy kis szerencsén múlik, és tiéd lehet a 2 Fiat Grande Punto Formula, a fergeteges 4 csillagos horvátországi nyaralás vagy a Sony Ericsson W302 mobiltelefonok egyike. Küldd be bármely, a nyereményjátékban részt vevő Rauch IceT kupakjában található kódot alapdíjas sms-ben a +36 30 688 9565-ös telefonszámra, vagy töltsd fel a www.rauch.cc weboldalra, és vegyél részt a sorsoláson!

A játék 2009. április 1-jétől szeptember 30-ig tart.

info: www.rauch.cc

A képek csak illusztrációk.